

השולח פרק רביעי גיטין

מסורת הש"ס

בזמן שהיוכל נוהג כל מכירת קרקע לפירות שהרי חוזר הגוף ציוכל:
אדעתא דפירא נחית ולא אדעתא למקנייה לאדעתא אפילו שעה
אחת: הוונה שני אילנות בצוק שדהו של חצירו דק"ל צבצב צמח
(דף פה) ללא קנה קרקע הלכך אינו קורא דלא מצי למימר פרי האדמה
אשר נתת לי: **הא שלשה** דקיימא לן
דקנה קרקע תחתיהן וביניהן) ממלא
אורה וסלו: **מצוי וקורא** ואע"ג
דהדרא ציוכל: **מחולקם** דריש לקיש
ורבי יוחנן: **ציוכל שני** שמונו ישראל
שכבר הורגלו להחזיר קרקעות בזה"ש
קאמר ריש לקיש מצוי ואינו קורא
דסמכא דעתיה דמוכר דודאי הדרא
ליה זה צטום שיחזורנה: **נציוכל**
רשאון דלא הני ממתינא ציוכל
רשאון: **כפאלי** הניו פירות אי

קנין הגוף דמי אי לא: **שדה אחוזה**.
אם הקדישה ולא גאלה קודם היוכל
ומכרה גיזר לאחר אינה נגאלת עוד
וכשהיא יוצאה ציוכל מיד הלוקחה מן
הגוף ואם גאל את הכהנים שנה" (ויקרא
סו) וזהו שכל גאלו וגו'. וזהו מקנה
כשהקדישה ולא גאלה ומכרה הגזר
כשהיא יוצאה ציוכל חזרת לבעלים
ראשונים שמכרוה למקדיש שנהאמר'
בשנת היוכל שוב השדה לשאר קנהו
מאתו וגו': מניין ללוקח שדה מאביו
והקדישה. בחיי אביו צמודה בידו
שדה מקנה: ואחר כך מה אביו.
ועתה לו אחוזה: מניין שפהא לפניו
כשדה אחוזה. אם לא גאלה ומכרה
הגזר שיצאה לכהנים ציוכל: אשר
לא משדה אחוזתו. קרא יחירה הוא:
שדה שאינה ראוי. בשעה שהקדישה
להיות לו שדה אחוזה לעולם: יצאה זו
כו'. וכל שכן מה אביו ואחר כך
הקדישה בדשעת הקדש כבר היתה
אחוזת: ר' מאיר אומר. זו אינה
שדה אחוזה וחזרת לו מחמת אביו
שמכרה לו וקרא כי אחא למת אביו
ואחר כך הקדישה אחא: הכי גרסינן
ואילו לר' יהודה ור' שמעון מה אביו
ואח"כ הקדישה לא לר' קרא מאי
לאו צאה קדשפגיו כו'. וזהו גרסינן
הכא אלא לאו דאלי בתר פדיון ובמס'
ערבין (דף יד:) גרסינן לה: לא לריבא
קרא. דאי לריבא קרא הקדישה
ואח"כ מת אביו מנא להו: קנין
פירוש. שהיתה קניה לו מאביו בשעה
שמת אביו וקנין פירות הוא שהרי
היוכל נוהג: **קנין הגוף דמי**. וזה
מייא אביו לא ירים מידו ולא הוא ליה
אחזה הלכך אי לאו דרבייה קרא לא
הוה אמניא דמיהו כשדה אחוזה
ואלטריך קרא למת אביו ואחר כך
הקדישה: לאו קנין הגוף דמי. וכי
מית אביו ירים גופא הלכך מה אביו
ואחר כך כו': **קנין הגוף דמי**.
ומודו דמת אביו ואחר כך הקדישה
לריבא קרא: והכא קרא אשכחו
ודרוש. לרבווי מינה אף הקדישה
ואחר כך מה אביו דאם כן דלא מרבי
אלא מה אביו ואחר כך הקדישה:
לכבז קרא אשר לא אחוזתו. ולא
לכבז משדה: לקוחות הן. דאין ברירה
והיו כמו שהחליפו חלקיהן: ומחזין
וכיון דאמר ירושה המתחלפת היא
פירות דהיינו כל לקיחה שבשעת יוצא
משפלה בימי יהושע דהיינו חד בר

הוא דקדק ירי' על גמולו ושדה אחוזה היא, מכלן קנה לו אלמנטריקן קרינו דשה אחסר
 ודשה אחוזה היא, וכל אחי קרד הקדשמה ואח"כ מצי, דלמא' דשעמח קדשם הוא דשה מקדש
 שדה אחוזה היא (100). בעלמור דה קצוני הגורף דמי, ולמח ואחי ואח"כ הקדשמה יני אנמרי
 וירוש. והקדשמה ואח"כ מח דבזי מירי אחסר, ולמח דלמי דבר לו קרד מלך ואח"כ ואח"כ
 אשר אל אחורו. ומתברר דלך דה מצי קדשמה יתמו לו אח"כ שדן אחסר, משדה ומלך לו
 שדה ואח"כ מח מצי, יצתה לו, שנשבע קדש היה קדש ליהוט דשה אחסר (שד"ח כ"ו), אל
 שוכר הדבר שדן למח תהניע לכל קדש וירושם לו קדשמה, דשהיה שדן אחסר מירי קדש לו, לא

מה.

עין משפט
נר מצוה

קסא א מ״י פ״ד מהל' צבורים הלכה ז
סמג עשין קלט קמ:
קסב ב מ״י שס פ״ב הלכה יג:
קסג ג מ״י שס פ״ד הלכה ד:
קסד ד מ״י שס פ״ב הלכה יג:
קסה ה מ״י שס פ״ד הלכה ז:
קסו ו ז מ״י פ״ד מהל' ערמין הלכה כח:

תורה אור השלם

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲנִי יְהוָה וְאַתֶּם יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶיךָ יִשְׁתָּחֲוּ וְאַתֶּם
יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶיךָ יִשְׁתָּחֲוּ וְאַתֶּם יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶיךָ יִשְׁתָּחֲוּ

מוסף תוספות

[illegible]

פסקי רי"ד

[illegible]

לא רב"ע קנין פירות בקנין הגוף דמי'. דיחויא בעלמא הוא דרבי יהודה אית ליה בזהבובל (צ"ק דף טז) גבי דין יום או יומים ללא קנין הגוף דמי' (א) **לא** דאמר ר' יוחנן קנין פירות ב'ו'. הקשה רבינו מס ואנו איך תכלאו דינו ורגליו דקיימא לן כהיט לקיש ללא

חנן אמר מביא וקורא
 קורא רבי יוחנן אמר
 כקנין הגוף דמי ר"ל
 קנין פירות לאו כקנין
 נתימור בההיא בההיא
 קא נחית אדעתא
 נהך דאדעתא דגופיה
 לר' יוחנן ואי איתמר
 חנן אבל בהך אימא
 צריכא ת"ש ^אבהקונה
 אי הכא במאי עסקינן
 ת"ש ^בהקונה שני
 חבירו מביא ואינו
 וקורא ה"ל בזמן שאין
 רב חסדא ממחלוקת
 אשון דברי הכל מביא
 דעתיהו ^אל"ק הא
 שני לימא כתנאי
 ובין והקדישה ואח"כ
 לפניו כשרה אחוזה
 ונתנו אשר לא משדה
 ראויה להיות שדה
 להיות שדה אחוזה
 מ' אומר מגיין ללוקח
 ואח"כ הקדישה מגיין
 וזה ת"ל אם את שדה
 אחוזתו שדה שאינה
 היא שדה אחוזה ואילו
 אביו ואח"כ הקדישה
 ובהא קמילגי דר"מ
 גוף דמי ובהא במיתת
 מידו והלכך מת אביו
 קרא רבי יהודה ור"ש
 כקנין הגוף דמי ובהא
 דקא ירית והלכך
 לא צריכא קרא וכי
 ואח"כ מת אביו הוא
 חנן בר יצחק לעולם
 ר' יהודה ור"ש קנין
 הכא רבי יהודה ור"ש
 כתוב רחמנא אם את
 אחוזתו מאי משדה
 ראויה להיות שדה
 להיות שדה אחוזה
 ויוחנן קנין פירות כקנין
 ורגליו בבית המדרש
 אחין שחלקו לקוחות
 כביובל ואי ס"ד לאו
 ככחת דמיייתי ביכורים
 יהושע בן נון אמר
 סייעי ליה לר"ל קרא
 במספר

ו"ל כיון דמחמץ זו תחזור לו אחרת
לא קרינן בה שדה מקנה אלא שדה אמוחה: הדרן ע"ך השולח
מביא וקורא: לא משכחם. מביא וקורא אלא צירופה של נחלקה
הדורות למפרע עד יהושע שני בנים לאיש אחד שיחלקו ירושה:
במספר

לראו לזה והחליפו והרי היא כמקם ומחזרין ומחליפין ציובל (ב"ק סט: וכע"ז ביצה לז' ולעיל כה.) ומחזרין ומחליפין (בכורות נז.).